

Sygn. akt VIII C 991/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

04 marca 2016

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu w VIII. Wydziale Cywilnym

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Agata Cieśla

Protokolant Aleksandra Klepacz

po rozpoznaniu na rozprawie 19 lutego 2016 we W.

sprawy z powództwa (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W.

przeciwko R. M.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego R. M. na rzecz strony powodowej (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W. kwotę 4.323,62 zł (cztery tysiące trzysta dwadzieścia trzy złote sześćdziesiąt dwa grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi:

- od kwoty 431,25 zł od 16 stycznia 2014 do dnia zapłaty,
- od kwoty 431,25 zł od 16 lutego 2014 do dnia zapłaty,
- od kwoty 432,87 zł od 16 marca 2014 do dnia zapłaty,
- od kwoty 954,03 zł od 16 kwietnia 2014 do dnia zapłaty,
- od kwoty 432,87 zł od 16 maja 2014 do dnia zapłaty,
- od kwoty 432,87 zł od 17 czerwca 2014 do dnia zapłaty,
- od kwoty 227,50 zł od 16 lipca 2014 do dnia zapłaty,
- od kwoty 487,07 zł od 17 sierpnia 2014 do dnia zapłaty,
- od kwoty 493,91 zł od 16 września 2014 do dnia zapłaty;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 1.247 zł tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 991/15

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) we W. wniosła przeciwko R. M. pozew o zapłatę kwoty 5.044,27 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 534,20 zł od 15 stycznia 2014 do dnia zapłaty,
- od kwoty 534,20 zł od 15 lutego 2014 do dnia zapłaty,
- od kwoty 535,82 zł od 15 marca 2014 do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.056,98 zł od 15 kwietnia 2014 do dnia zapłaty,
- od kwoty 535,82 zł od 15 maja 2014 do dnia zapłaty,
- od kwoty 535,82 zł od 15 czerwca 2014 do dnia zapłaty,
- od kwoty 227,50 zł od 15 lipca 2014 do dnia zapłaty,
- od kwoty 590,02 zł od 15 sierpnia 2014 do dnia zapłaty,
- od kwoty 493,91 zł od 15 września 2014 do dnia zapłaty

oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu strona powodowa podniosła, że pozwany jest członkiem (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W. i zalega z należnościami czynszowymi, które płatne są do 15 dnia każdego miesiąca. Pozwany incydentalnie uiszcza drobne kwoty z tytułu należności czynszowych, które w braku odmiennego wskazania zaliczane są na poczet zaległości czynszowych za 2013. Pismem z 24 listopada 2014 strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty zaległych kwot, jednak do wniesienia pozwu R. M. nie uiszczył należności. Strona powodowa wskazała, że na 01 stycznia 2014 niedopłata pozwanego z tytułu czynszu wynosiła 6.160,27 zł, co strona powodowa uwzględniła w wezwaniu do zapłaty oraz specyfikacji naliczeń i wpłat z 24 listopada 2014. W wyniku toczącego się postępowania egzekucyjnego, 24 stycznia 2014 r. komornik wyegzekwował i przekazał na rzecz spółdzielni od pozwanego kwotę 302,05 zł, 18 lutego 2014 kwotę 306,95 zł, 19 marca 2014 kwotę 330,21 zł, zaś 17 kwietnia 2014 kwotę 73,32 zł. Powyższe wpłaty zostały zaliczone na poczet zaległego czynszu za rok 2013. Strona powodowa wskazała, że na wartość przedmiotu sporu składają się następujące kwoty, wynikające z nie uiszczonych należności za następujące miesiące:

- styczeń 2014 – 534,20 zł,
- luty 2014 – 534,20 zł,
- marzec 2014 – 535,82 zł,
- kwiecień 2014 – 535,82 zł oraz kwota 521,16 zł tytułem niedopłaty za rozliczenie wody w I. kwartale 2014,
- maj 2014 – 535,82 zł,
- czerwiec 2014 – 535,82 zł,
- lipiec 2014 – 227,50 zł tytułem niedopłaty za rozliczenie wody w II. kwartale 2014. Pozwany wpłacił tytułem czynszu kwotę 550 zł z opóźnieniem 14 dni, od czego powódka naliczyła odsetki w wysokości 2,86 zł. Pozostała kwota tj. 11,32 zł została zaliczona na poczet zaległości za 2013.
- sierpień 2014 – 535,82 zł oraz 54,20 zł tytułem niedopłaty za rozliczenie centralnego ogrzewania za okres 2013/2014,
- wrzesień 2014 – 493,91 zł tytułem niedopłaty za rozliczenie wody w III. kwartale 2014. Pozwany wpłacił tytułem czynszu kwotę 550 zł. Pozostała kwota 14,18 zł została zaliczona na poczet zaległości za 2013.

Nakazem zapłaty z 22 kwietnia 2015, sygn. VII Nc 2053/15, referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu w VII. Wydziale Cywilnym nakazał pozwanemu zapłacić stronie powodowej kwotę żadaną pozwem wraz z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu (k. 25).

Pozwany R. M. wniósł sprzeciw, zaskarżając powyższy nakaz w całości i wnosząc o oddalenie powództwa w całości (k. 27-30).

W uzasadnieniu pozwany zarzucił, że strona powodowa nieprawidłowo naliczyła czynsz, samowolnie określając ilość osób zamieszkałych z pozwanym, nadto strona powodowa nie wypłaciła pozwanemu wynagrodzenia w kwocie 9.965 zł z tytułu pracy w spółdzielni jako przewodniczącemu rady nadzorczej, co objęte jest postępowaniem o sygn. akt VIII C 1691/13.

W odpowiedzi na sprzeciw (k. 44 - 45) strona powodowa argumentowała, że sprawa dotycząca wynagrodzenia pozwanego z tytułu pełnienia obowiązków przewodniczącego rady nadzorczej nie jest prawomocnie zakończona, nadto nie ma wpływu na obowiązek płacenia czynszu przez pozwanego. Strona powodowa wskazała, że większość kosztów składających się na utrzymanie nieruchomości są to koszty indywidualnie rozliczane poprzez posiadane mierniki. Ilość osób zamieszkujących w lokalu ma znaczenie jedynie co do wysokości obowiązku płatności za gaz i wywóz odpadów komunalnych (ryczałt 7,50 zł miesięcznie). W ocenie strony powodowej w lokalu pozwanego mieszka pięć osób.

Pismem z 09 listopada 2015 r. pozwany zakwestionował koszty eksploatacji, zarzucając, iż ustalane są przez stronę powodową niezgodnie z regulaminem rozliczania kosztów gospodarki zasobami mieszkaniowymi, który powinien być zatwierdzony przez Radę Nadzorczą. Nadto koszty eksploatacji powinny odpowiadać faktycznym kosztom występującym w spółdzielni.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny istotny dla rozstrzygnięcia:

Pozwany R. M. jest członkiem (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W. i przysługuje mu spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego numer (...) położonego przy ulicy (...) we W. o powierzchni 84,53 m², pozostającego w zasobach mieszkaniowych powodowej spółdzielni.

[dowody:

okoliczności bezsporne,

przesłuchanie pozwanego R. M., protokół elektroniczny z 16 grudnia 2015]

W związku ze spółdzielczym prawem do lokalu pozwany ma obowiązek uiszczać na rzecz strony powodowej opłaty, na które składają się: koszty eksploatacji, koszty c.o., podgrzania wody, wywozu śmieci, gazu, zaliczki na zimną wodę, fundusz remontowy. Koszty rozliczane są według ilości osób (gaz) lub według powierzchni lokalu (eksploatacja, c.o., wywóz śmieci, fundusz remontowy).

W okresie objętym żądaniem pozwu strona powodowa naliczała pozwanemu koszty eksploatacji w wysokości stawki bazowej 0,95 zł za 1m², co daje 80,30 zł miesięcznie (84,53 m² x 0,95 zł).

Opłaty za gaz naliczane były ryczałtowo od liczby osób zamieszkujących w lokalu, stawka bazowa za 1 osobę wynosi 7,55 zł.

W okresie objętym żądaniem pozwu strona powodowa naliczała pozwanemu opłatę za gaz za pięć osób, to jest w sumie w wysokości 37,75 zł miesięcznie.

Pozostałe koszty stanowiące media dostarczane do lokalu mieszkalnego pozwanego ustalane były na podstawie wskazań liczników, a miesięcznie uiszczana zaliczka była rozliczana w systemie rocznym według faktur za rzeczywiste zużycie.

Łącznie wysokość opłat czynszowych obciążających pozwanego miesięcznie wynosiła 534,20 zł za styczeń i luty 2014, a od marca 2014 w wysokości 535,82 zł.

Powyższych opłat pozwany zobowiązany był dokonywać na rzecz strony powodowej do 15 – go dnia każdego miesiąca.

[**dowody:**

naliczenia czynszu k. 35, k. 66, k. 82,

uchwała z 27.04.2010 k. 31,

przesłuchanie pozwanego R. M., protokół elektroniczny z 16 grudnia 2015,

przesłuchanie Prezesa Zarządu S. J., protokół elektroniczny z 16 grudnia 2015]

Pozwany R. M. ustnie oraz pisemnie (pismem z 09 lipca 2013 k. 34) poinformował stronę powodową o ilości osób zamieszkujących w jego lokalu mieszkalnym, wskazując, iż od 01 lipca 2013 są to dwie osoby, celem rozliczenia opłaty za gaz według wskazanej liczby osób.

Pozwany zwracał się do strony powodowej o wykazanie wysokości kosztów eksploatacji strony powodowej oraz wyjaśnienie sposobu wyliczenia wskaźnika kosztów eksploatacji w wysokości stawki bazowej 0,95 zł za 1m².

Nadto pozwany kilkakrotnie zwracał się o wyjaśnienie podstaw naliczania mu opłaty za gaz według ryczałtu za pięć osób, mimo zgłoszenia, że w jego lokalu mieszkalnym zamieszkują dwie osoby.

Członkowie (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W. złożyli wniosek o przedstawienie uchwał zarządu i rady nadzorczej w sprawie kosztów eksploatacyjnych oraz o przedstawienie pełnego wykazu realnych kosztów eksploatacji występujących w spółdzielni.

[**dowody:**

pismo pozwanego z 15.05.2010 k. 32,

pismo pozwanego z 27.01.2014 k. 33,

pismo pozwanego z 09.07.2013 k. 34,

pismo pozwanego z 18.06.2012 k. 67,

pismo strony pozwanej z 12.07.2012 k. 68,

pismo pozwanego z 01.12.2013 k. 69,

przesłuchanie pozwanego R. M., protokół elektroniczny z 16 grudnia 2015]

Pozwany z tytułu należności czynszowych nieregularnie dokonuje na rzecz strony powodowej wpłat kwoty w różnych wysokościach. W związku z powyższym, pismem z 30 stycznia 2015 strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 5.044,27 zł.

[**dowody:**

wezwanie do zapłaty z 30.01.2015 k.18

specyfikacja naliczeń i wpłat – kartoteka k.18a, 83]

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Bezspornym w niniejszej sprawie jest fakt, że pozwany R. M. jest członkiem (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W. i przysługuje mu spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego numer (...) położonego przy ulicy (...) we W., pozostającego w zasobach mieszkaniowych powodowej spółdzielni, z czego wynika jego ustawowy obowiązek ponoszenia kosztów jego utrzymania.

Strona powodowa domagała się zasądzenia od pozwanego kwoty 5.044,27 zł tytułem opłat czynszowych za okres od stycznia do września 2014 oraz rozliczeń za media wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot i za okresy wskazane w pozwie, wskazując, że pozwany nie uiszcza należnych opłat w związku z czym powstała zaległość dochodzona pozwem.

Pozwany zakwestionował zasadność dochodzonej kwoty, wskazując, iż nie uiszcza czynszu z uwagi na fakt, że opłaty za gaz oraz koszty eksploatacyjne, składające się na kwotę miesięcznego czynszu, ustalane są przez stronę powodową nieprawidłowo. R. M. zarzucił, że w jego mieszkaniu w okresie objętym pozwem zamieszkiwały dwie, nie zaś pięć osób, natomiast koszty eksploatacji nie są ustalane zgodnie z faktycznymi kosztami występującymi w spółdzielni. Zarzucił, że strona powodowa nie przedstawiła uchwał Rady Nadzorczej, które kształtują wysokość stawek eksploatacyjnych. Ponadto, pomimo złożenia wniosku przez członków spółdzielni, strona powodowa nie złożyła wyjaśnień odnośnie sposobu naliczania kosztów eksploatacji.

Materialnoprawną podstawą żądania strony powodowej jest art. 4 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz.U.2013.1222 j.t.), zgodnie z którym członkowie spółdzielni będący właścicielami lokali są obowiązani uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem ich lokali, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości wspólnych, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni przez uiszczanie opłat zgodnie z postanowieniami statutu.

Jednocześnie, jak stanowi art. 4 ust. 6⁴ powołanej wyżej ustawy spółdzielnia jest obowiązana, na żądanie członka spółdzielni, właściciela lokalu niebędącego członkiem spółdzielni lub osoby niebędącej członkiem spółdzielni, której przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, przedstawić kalkulację wysokości opłat. O zmianie wysokości opłat spółdzielnia jest obowiązana zawiadomić osoby, o których mowa w ust. 1-2 i 4, co najmniej na 3 miesiące naprzód na koniec miesiąca kalendarzowego. Zmiana wysokości opłat wymaga uzasadnienia na piśmie (art. 4 ust. 7).

Sąd Najwyższy w swoich orzeczeniach wskazał, że dopuszczalne jest kwestionowanie przez członka spółdzielni mieszkaniowej w procesie wytoczonym przeciwko niemu o zapłatę należności z tytułu opłat eksploatacyjnych, podwyższenia tych opłat eksploatacyjnych przez właściwy organ spółdzielni także na tej podstawie, iż ustalenie tych opłat zostało zawyżone w stosunku do rzeczywistych kosztów eksploatacji i remontów spółdzielczych zasobów mieszkaniowych (uchwała Sądu Najwyższego z 05 grudnia 1991, III CZP 127/91). Samą możliwość kwestionowania przez członka decyzji organu spółdzielni dotyczącej wysokości opłat eksploatacyjnych przyjął również Sąd Najwyższy w uchwale z 17 kwietnia 1989 (III CZP 29/89, OSNCP 1990 z. 3, poz. 44). W jej uzasadnieniu podniesiono, że ponieważ uchwała Rady Nadzorczej nie ma charakteru wiążącego w takim sensie jak uchwała Walnego Zgromadzenia członek może ją kwestionować w postępowaniu sądowym w tym także w procesie wytoczonym przeciwko niemu przez Spółdzielnię a Sąd obowiązany jest ustosunkować się do zarzutu członka, rozstrzygając o zasadności powództwa wniesionego przez spółdzielnię.

Podkreślić należy, iż z art. 4 ust. 8 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych wynika, że członkowie spółdzielni, osoby niebędące członkami spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze własnościowe prawa do lokali, oraz właściele

niebędący członkami spółdzielni mogą kwestionować zasadność zmiany wysokości opłat bezpośrednio na drodze sądowej. W przypadku wystąpienia na drogę sądową ponoszą oni opłaty w dotychczasowej wysokości. Ciężar udowodnienia zasadności zmiany wysokości opłat spoczywa na spółdzielni.

W konsekwencji powyższych regulacji podkreślić należy, iż w sprawie, w której członek spółdzielni kwestionuje wysokość dochodzonych opłat, ciężar dowodu, że zostały one ustalone zgodnie z obowiązującymi normami spoczywa na spółdzielni mieszkaniowej. Zatem obowiązkiem strony powodowej, reprezentowanej przez profesjonalnego pełnomocnika, było wykazanie i udokumentowanie zasadności dochodzonego pozwem roszczenia z tytułu opłat za lokal mieszkalny pozwanego położony we W. przy ulicy (...). Zaś konsekwencją zaniedbania tego obowiązku jest oddalenie powództwa w zakresie zakwestionowanych przez pozwanego opłat, to jest z tytułu opłat eksploatacyjnych oraz opłaty za gaz obliczonej ryczałtowo za pięć osób.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, iż strona powodowa nie wykazała, że dochodzona w niniejszym procesie należność z tytułu opłaty eksploatacyjnej została ustalona przez stronę powodową w żądanej od pozwanego wysokości, ani też, aby pozwany został o ustaleniu tej należności powiadomiony.

Należy również wskazać, że strona powodowa, nawet pomimo zobowiązania Sądu pod rygorem skutków z art. 233 § 2 k.p.c., nie wykazała, że opłata eksploatacyjna w wysokości 80,30 zł, przy stawce bazowej 0,95 zł/m², której domaga się od pozwanego, została ustalona zgodnie z obowiązującymi normami. Prezes zarządu strony powodowej podczas przesłuchania wskazał, że koszty eksploatacyjne w istocie są wyższe, uiszczane są z dochodów spółdzielni, a jedynie ich brakującą część pokrywają członkowie spółdzielni. Argumentował również, że w przedmiocie opłat eksploatacyjnych podejmowane były przez stronę powodową stosowne uchwały, jednak żadnej z nich nie przedłożono. Strona powodowa nie przedstawiła żadnego dowodu na poparcie tych twierdzeń. Z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową nie wynika, aby opłata eksploatacyjna ustalona została w wysokości żądanej od pozwanego. Okoliczność ta pozostała nie udowodniona, zaś ciężar jej wykazania obciążał stronę powodową.

Strona powodowa nie udowodniła również, iż istniały podstawy faktyczne i prawne dla naliczania pozwanemu opłaty za gaz przy założeniu zamieszkiwania w jego lokalu pięciu osób, mimo, iż z informacji złożonej przez pozwanego stronie powodowej wynika, że w okresie objętym pozwem zamieszkiwały tam jedynie dwie osoby. Sąd dał wiarę przesłuchaniu pozwanego, który wskazał, że mieszkali tam dwie osoby. Potwierdził, że okresowo mieszkali tam więcej osób z racji wynajmowania pokoju studentom, jednakże nie dotyczy to okresu od stycznia do września 2014. Zeznania świadka M. B. na powyższą okoliczność nie zasługują na przymiot wiarygodności. Świadek nie mieszka w tej samej klatce co pozwany, nadto okoliczność, iż widziała wiele młodych osób wchodzących i wychodzących z mieszkania nie świadczy, że osoby te zamieszkiwały w przedmiotowym lokalu. Pozwany podczas przesłuchania podał, że studentkę, której wynajmował w spornym okresie pokój, odwiedzali goście, stąd też wrażenie o większej liczbie lokatorów. Nadto Sąd wskazuje, że strona powodowa, mimo, iż twierdziła, iż wynika to ze statutu spółdzielni, nie przedłożyła ani powołanego statutu ani żadnego innego dowodu na okoliczność w jaki sposób pozwany zobowiązany był zgłosić spółdzielni liczbę osób zamieszkujących w jego lokalu. Z uwagi na powyższe Sąd uznał za zasadne uwzględnienie roszczenia strony powodowej odnośnie opłat za gaz jedynie przy uwzględnieniu dwóch osób zamieszkujących lokal.

W tym miejscu należy podkreślić, że pozwany nie kwestionował pozostałych opłat składających się na należność z tytułu czynszu ani też rozliczeń z tytułu zużycia mediów.

Z uwagi na powyższe, Sąd uznał za zasadne pomniejszyć dochodzone pozwem kwoty miesięcznego czynszu o koszt opłaty eksploatacyjnej w wysokości 80,30 zł oraz opłaty za gaz w przeliczeniu na trzy osoby, co wynosi 22,65 zł (stawka bazowa 7,55 zł x 3 osoby = 22,65 zł). W konsekwencji od żądanych pozwem kwot czynszu za poszczególne miesiące okresu objętego pozwem należało odjąć łącznie kwotę 102,95 zł (80,30 zł + 22,65 zł).

Mając na względzie powyższe, należna stronie powodowej jest zapłata od pozwanego następujących kwot za wyszczególnione poniżej okresy:

- styczeń 2014 czynsz w wysokości 431,25 zł (534,20 zł - 102,95 zł),
- luty 2014 czynsz w wysokości 431,25 zł (534,20 zł - 102,95 zł),
- marzec 2014 czynsz w wysokości 432,87 zł (535,82 zł - 102,95 zł),
- kwiecień 2014 czynsz w wysokości 432,87 zł (535,82 zł - 102,95 zł) oraz kwota 521,16 zł tytułem niedopłaty za rozliczenie wody w I. kwartale 2014, co daje łącznie kwotę 954,03 zł,
- maj 2014 czynsz w wysokości 432,87 zł (535,82 zł - 102,95 zł),
- czerwiec 2014 czynsz w wysokości 432,87 zł (535,82 zł - 102,95 zł),
- lipiec 2014 kwota 227,50 zł tytułem niedopłaty za rozliczenie wody w II. kwartale 2014,
- sierpień 2014 czynsz w wysokości 432,87 zł (535,82 zł - 102,95 zł) oraz kwota 54,20 zł tytułem niedopłaty za rozliczenie centralnego ogrzewania za okres 2013/2014, co daje łącznie kwotę 487,07 zł,
- wrzesień 2014 kwota 493,91 zł tytułem niedopłaty za rozliczenie wody w III. kwartale 2014.

W tym miejscu należy się odnieść do zawartego w sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzutu pozwanego, opartego na twierdzeniu, iż strona powodowa nie wypłaciła pozwanemu wynagrodzenia w kwocie 9.965 zł z tytułu pracy w spółdzielni jako przewodniczącemu rady nadzorczej, co objęte jest postępowaniem o sygn. akt VIII C 1691/13. W pierwszej kolejności należy wskazać, iż wyrokiem z 09 października 2015 r. powołana sprawa z powództwa R. M. została zakończona wyrokiem oddalającym, wyrok ten jest nieprawomocny. Tym samym - według stanu w chwili zamknięcia rozprawy w niniejszej sprawie - nie istnieje wymagalna wierzytelność, którą pozwany mógłby potrącić z wierzytelnością strony powodowej.

Nadto niniejsza sprawa, na podstawie art. 505¹ pkt 2 k.p.c., polega rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym, zaś jak stanowi art. 505⁴ § 2 k.p.c. powództwo wzajemne oraz zarzut potrącenia są dopuszczalne, jeżeli roszczenia nadają się do rozpoznania w postępowaniu uproszczonym. Z kolei żądanie pozwanego wobec strony powodowej z tytułu wynagrodzenia za pełnienie funkcji przewodniczącego rady nadzorczej nie polega rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym.

Mając na względzie tak ustalone okoliczności faktyczne i poczynione w oparciu o nie rozważania, w ocenie Sądu zasadnym było żądanie zasądzenia od pozwanego na rzecz strony powodowej kwoty 4.323,62 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, o czym orzeczono jak w punkcie I. sentencji wyroku.

Strona powodowa żądała zasądzenia ustawowych odsetek za opóźnienie od wskazanych w pozwie kwot od 15-tego dnia każdego miesiąca do dnia zapłaty. Żądanie to uzasadnione było co do zasady normą art. 481 § 1 k.c., która stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jednak w niniejszej sprawie bezspornym było, że pozwany miał obowiązek dokonywać opłat do 15-tego dnia każdego miesiąca, pozostawał więc w zwłoce z zapłatą dopiero od dnia następnego, czyli od 16-tego dnia poszczególnych miesięcy. Nadto mając na względzie, iż termin wyznaczony pozwanemu na 15 czerwca 2014 to dzień ustawowo wolny od pracy, uwzględniając regulację zawartą w art. 115 k.c., uznać należało, że termin płatności przypadł na 16 czerwca 2014, zatem pozwany był w opóźnieniu od 17 czerwca 2014, co czyni żądanie zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie uzasadnionym w oparciu o normę art. 481 § 1 k.c. od tej właśnie daty. Podobnie 15 sierpnia 2014 był dniem ustawowo wolnym od pracy, zatem termin płatności upłynął 16 sierpnia 2014, co uzasadnia zasądzenie odsetek od 17 sierpnia 2014.

Powyższe znalazło odzwierciedlenie w punkcie I. sentencji wyroku, zaś żądanie dalej idące jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w punkcie II. sentencji wyroku.

Orzekając o kosztach postępowania Sąd oparł się na normie art. 100 zd.1 k.p.c., która stanowi, że w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Strona powodowa utrzymała się przy swoim żądaniu w 86%, w takim też stosunku sprawę przegrał pozwany. Do kosztów procesu strony powodowej należało zaliczyć opłatę od pozwu w wysokości 250 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w wysokości 1.200 zł ustalone w oparciu o § 6 pkt 4 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490 j.t.). Łącznie koszty procesu strony powodowej wyniosły 1.450 zł, z czego pozwany powinien jej zwrócić 1.247 zł (86% x 1.450 zł). Pozwany w niniejszym procesie nie poniósł żadnych kosztów. Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w punkcie III. sentencji wyroku.